

Sygn. akt II W 58/15

(...) 226/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale oskarżyciela publicznego ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22 maja 2015r., 18 czerwca 2015r., 25 września 2015r., 20 października 2015r. w Ś.

sprawy

E. M.

córki K. i L. z d. P.

ur. (...) w Ż.

obwinionej o to, że:

w dniu 06 grudnia 2014r. około godziny 12:15 w miejscowości kolonia W., gm. M., na ulicy (...) na wysokości nr(...) kierując samochodem osobowym m-ki F. (...) o nr rej. (...), wykonywała nieprawidłowy manewr skrętu w lewo w ten sposób, iż nie upewniła się co do jego bezpiecznego wykonania, jak i nie zauważyła, że w tym momencie jest wyprzedzana przez pojazd marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym poprzez zmuszenie w ten sposób kierującego do nagłego hamowania i zderzenia się pojazdów,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.:

orzeka:

I. uznaje obwinioną **E. M.** za winną tego, że w dniu 06 grudnia 2014r., w miejscowości W. K., gm. M., na ulicy (...), kierując samochodem osobowym m-ki F. (...) o nr rej. (...) i wykonując manewr skrętu w lewo poza skrzyżowaniem, nie zachowała szczególnej ostrożności, nie upewniając się co do możliwości bezpiecznego wykonania tego manewru, w wyniku czego doprowadziła do zderzenia z samochodem m-ki V. (...) o nr rej. (...), którego kierujący wykonywał manewr wyprzedzania jej pojazdu, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza jej karę grzywny w wysokości 500 zł (pięciuset złotych);

II. na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i § 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z dnia 15 października 2001 r.) obciąża obwinioną kosztami procesu, a w tym zasądza od obwinionej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza jej opłatę w kwocie 50 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W dniu 06 grudnia 2014r. około godz. 12:00 obwiniona E. M. jechała z B. do klientki zamieszkałej w W.. Obwiniona poruszała się samochodem m-ki F. (...), nr rej. (...). W miejscowości K. W., gm. M., prowadziła ona swój pojazd ulicą (...), jadąc w kierunku W. z prędkością około 25 km/h. E. M., zamierzała skręcić w lewo w drogę gruntową, będącą „skrótom” do W., którym w przeszłości zdarzyło się jej jeden raz jechać.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42.

W czasie gdy pojazd E. M. przemieszczał się ulicą (...), zaczął się do niego zbliżać jadący w tym samym kierunku samochód m-ki V. (...) o nr. rej. (...). Pojazd ten prowadził S. C., któremu towarzyszyła siostra A. S. i jej małoletnia córka.

Dowód:

zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka A. S., nośnik z zapisem k. 58.

E. M. zbliżając się do wjazdu w drogę gruntową, zwolniła prędkość swojego auta do około 15 km/h. Widziała ona w lusterku wstecznym samochód m-ki V. (...), po tym jak wyjechał on z zakrętu.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42.

S. C. postawił wyprzedzić samochód obwinionej, który jechał wolno przy prawej krawędzi jezdni. Będąc w odległości około 22-27 m przed samochodem F. (...), zaczął on zjeżdżać na lewy pas. E. M. nie zauważyła manewru S. C. i w czasie gdy jej pojazd był wyprzedzany przez samochód m-ki V. (...) zaczęła skręcać w lewo do wjazdu w drogę gruntową.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42,

częściowo zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

częściowo zeznania świadka A. S., nośnik z zapisem k. 58,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 90 – 99, nośnik z zapisem k. 112.

Reagując na zachowanie obwinionej S. C. „odbił” kierownicą w lewo, lecz mimo to doszło do zderzenia pojazdów. Prawy przód samochodu m-ki V. (...) uderzył w lewą przednią część pojazdu m-ki F. (...), który był ustawiony skośnie częściowo na prawym i częściowo na lewym pasie ruchu, w związku z wykonywanym manewrem zmiany kierunku ruchu.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42,

częściowo zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

płyta dvd z fotografiami, k. 41,

płyta dvd z fotografiami, k. 57a,

wydruk fotografii, k. 110 – 111,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 90 – 99, nośnik z zapisem k. 112.

W rezultacie zaistniałego zderzenia samochód m-ki V. przemieścił się po skosie w lewo i wjechał do rowu, przewracając się na lewy bok. F. (...) zatrzymał się na prawym pasie, przy prawej krawędzi jezdni.

Dowód:

zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. C., k. 16, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. K., nośnik z zapisem k. 58,

płyta dvd z fotografiami, k. 41,

płyta dvd z fotografiami, k. 57a.

wydruk fotografii, k. 110 – 111,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 90 – 99, nośnik z zapisem k. 112.

W wyniku kolizji w samochodzie m-ki V. (...) nr rej. (...) uszkodzeniu uległ przód z prawej strony – zderzak przedni część prawy, błotnik przedni prawy, drzwi przednie prawe, koło przednie prawe. W pojeździe obwinionej m-ki F. (...) nr rej. (...) została natomiast uszkodzona lewa część – bok samochodu, tj. błotnik przedni lewy, drzwi lewe, lusterko zewnętrzne lewe, zawieszenie koła przedniego lewego. W czasie zdarzenia z samochodu E. M. odpadła także klapka wlewu paliwa.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. C., k. 16, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. K., nośnik z zapisem k. 58,

wydruk akt szkodowych, k. 66 – 73,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 90 – 99, nośnik z zapisem k. 112.

Do zderzenia pojazdów doszło poza terenem zabudowanym, gdzie dopuszczalna prędkość wynosi 90 km/h. Jezdnia ulicy (...) w miejscu zdarzenia stanowi prosty odcinek drogi, jest jednojezdniowa, dwukierunkowa, o szerokości około 5,5 m. Pasy ruchu nie są wytyczone znakami poziomymi. Wjazd w drogę gruntową, gdzie zamierzała skręcić obwiniona, znajduje się w odległości około 70 metrów za łukiem lewoskrętnym. W czasie zdarzenia padała mżawka, nawierzchnia drogi była mokra.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka S. C., k. 14, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. C., k. 16, nośnik z zapisem k. 42,

zeznania świadka W. K., nośnik z zapisem k. 58,

opinia biegłego z zakresu wypadków komunikacyjnych K. F., k. 90 – 99, nośnik z zapisem k. 112.

Obwiniona E. M. ma 34 lata, jest stanu wolnego, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Obwiniony prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą W. E. M., uzyskując miesięcznie około 10.000 zł. Nie była karana sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionej E. M., k. 10 – 11, nośnik z zapisem k. 42,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 18.

Obwiniona E. M. w toku całego postępowania nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, że w jej ocenie za zaistniałą kolizję odpowiada S. C., który wykonał manewr wyprzedzania jej pojazdu, pomimo tego że wcześniej włączyła kierunkowskaz i rozpoczęła skręt w lewo.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie sąd w pierwszej kolejności miał na uwadze zeznania świadków S. C. i A. S.. Sąd oparł się na złożonych przez nich relacjach w zakresie w jakich pokrywały się one z wnioskami opinii biegłego K. F., oraz zgromadzoną w sprawie dokumentacją fotograficzną. Jako zasługujące na uwzględnienie sąd ocenił również zeznania świadków W. C. i W. K., którzy przedstawili wiarygodne relacje, opisując znane im okoliczności zaistniałego zdarzenia.

W zakresie dokonanych ustaleń faktycznych, sąd wziął pod uwagę dowody o charakterze materialnym, wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd dał im wiarę jako w pełni wypełniającym wymogi stawiane takim dowodom oraz nie znajdując żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności. Odnosząc się do uzyskanej opinii biegłego K. F., sąd stwierdził, że jest ona pełna, jasna i czytelna, zaś jej wnioski końcowe, znajdują oparcie w dokonanej przez biegłego analizie okoliczności sprawy. Biegły w oparciu o dane wynikające ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przedstawił w pełni wiarygodny model zaistniałego zdarzenia. W ocenie sądu całkowicie trafne pozostawały stwierdzenia K. F., wskazujące na stosunkowo duży wzajemny kąt między pojazdami w chwili ich kontaktu, co w konsekwencji przekładało się na ustalenie miejsca z którego E. M. rozpoczęła manewr skrętu w lewo. Zarazem przeprowadzona przez biegłego analiza czasoprzestrzenna mającej miejsce sytuacji, potwierdza realną możliwość zaobserwowania przez obwinioną pojazdu m-ki V., który rozpoczął wyprzedzanie jej auta, przed tym zanim zaczęła ona manewr zmiany kierunku ruchu.

Oceniając z kolei wyjaśnienia obwinionej E. M., sąd odmówił jej wiary w takim zakresie w jakiej nie dawały się one pogodzić z wnioskami opinii biegłego K. F.. Zdaniem sądu stwierdzenia obwinionej, iż upewniła się ona należycie co do możliwości bezpiecznego wykonania skrętu w lewo, nie zasługują na uwzględnienie. E. M. nie zauważyła bowiem faktu wyprzedzania jej pojazdu przez samochód S. C., co w ocenie sądu powinno mieć miejsce gdyby bezpośrednio przed zmianą kierunku ruchu spojrzała w lusterka wsteczne. Sąd pominął wyjaśnienia obwinionej także w zakresie w jakim wskazywała ona na to, że jej samochód został w pierwszym kontakcie uderzony w tylny prawy bok przez pojazd m-ki V. (...), za czym przemawiać ma odpadnięcie klapki wlewu paliwa. Odnośnie powyższej kwestii, sąd miał na uwadze zgromadzoną w sprawie dokumentację fotograficzną oraz treść wniosków biegłego K. F.. Z dołączonych zdjęć nie wynika aby w tylnej części samochodu F. znajdowały się jakiegokolwiek uszkodzenia, zaś zgodnie z opinią biegłego

opisywany przez E. M. kontakt nadwozi obu pojazdów, pozostaje w sprzeczności z uszkodzeniami ich przednich boków.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina E. M. w zakresie przypisanego jej czynu nie budzą wątpliwości. Zachowanie obwinionej wypełniało znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. E. M., prowadząc samochód m-ki F. i wykonując manewr skrętu w lewo, poza skrzyżowaniem dróg, nie dochowała ciężącego na niej z mocy art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. Prawo o ruchu drogowym obowiązku zachowania szczególnej ostrożności. W wyniku tego doprowadziła do zderzenia z samochodem S. C. m-ki V., który wykonywał manewr jej wyprzedzania, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

W takiej sytuacji, w jakiej znalazła się E. M., ciężzyła na niej powinność odpowiedniego zwielokrotnienia uwagi oraz należytej obserwowania sytuacji ruchowej na drodze, aby nie stworzyć zagrożenia bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu. Analiza zaistniałego zdarzenia, a w tym przede wszystkim okoliczności ustalone w opinii biegłego K. F., pozwalają stwierdzić, że E. M. nie upewniła się w sposób dostateczny czy może bezpiecznie wykonać skręt w lewo. Gdyby bowiem obwiniona bezpośrednio przed rozpoczęciem manewru spojrzała uważnie w lusterka wsteczne, zauważyłaby, że jadący za nią samochód m-ki V. rozpoczął manewr jej wyprzedzania, jadąc lewą częścią jezdni. W takiej sytuacji powinna ona ustąpić mu pierwszeństwa przejazdu, powstrzymując się przed wykonaniem skrętu. Ustalając naruszenie przez E. M. ciężącego na niej obowiązku, wskazać należy, że sam ewentualny fakt włączenia przez nią kierunkowskazu nie zwalniał jej z nakazu obserwacji sytuacji ruchowej. Odnosząc się wskazanej kwestii sąd na podstawie przeprowadzonych dowodów nie był w stanie rozstrzygnąć czy, a jeśli tak, to przez jak długi czas, E. M. sygnalizowała kierunkowskazem zamiar wykonania skrętu w lewo. Podobnie sąd nie wypowiadał się czy obowiązku tego dochował S. C., podczas wykonywania manewru wyprzedzania samochodu obwinionej. W tej ostatniej kwestii wskazać należy jednak, że ewentualny brak użycia kierunkowskazu przez pokrzywdzonego, mógł stanowić jedynie podstawę do przyjęcia przyczynienia się przez niego do zaistniałej kolizji. Nie wyłączał on zarazem odpowiedzialności E. M., na której ciążył obowiązek zachowania szczególnej ostrożności podczas zmiany kierunku ruchu poza skrzyżowaniem, gdzie jak wynika z opinii biegłego K. F. miała ona realną możliwość zaobserwowania manewru S. C..

Czyn obwinionej był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające bezprawność ani winę.

Sąd wymierzając obwinionej E. M. karę za popełnione wykroczenie, miał na uwadze dyrektywy określone w art. 33 § 1 i 2 k.w., uwzględniając w szczególności stopień naruszenia przez obwinioną zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, oraz konsekwencje jakie z tego wynikły. Mając na uwadze wskazane okoliczności, sąd za karę adekwatną do czynu obwinionej uznał karę grzywny w wysokości 500 zł i karę tę jej wymierzył.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. Sąd obciążył obwinioną kosztami postępowania, a w tym zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania – zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001r. w sprawie zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz.U. 2001r. nr 118, poz. 1269). Ponadto sąd wymierzył obwinionej opłatę na podstawie art. 21 ust. 2 w zw. z art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (DzU z 1973 r. Nr 27 poz 152 ze zm.) w kwocie 50 złotych.

SSR Radosław Gluza